

ГЕО МИЛЕВ АРТЮР РЕМБО

Част 0 от „Списание „Везни““

chitanka.info

Цялото литературно дело на Рембо е създадено на 15-, 16-, 17-, 18-годишна възраст.

Едно дете — дръзко, невъзпитано, амбициозно — един истински гамен, който идва от дълбоката провинция, за да покори Париж и света.

Така Рембо — богопризван авантюрист — се втурва ненадейно сред полираната литература от онова време, вдъхновен от гордост и презрение: носи със себе си бунт и оставя раздор:

Racine — reuh! Victor Hugo — rouah! Homere-oh! lala!...

Сам изгаря току-що напечатаната своя книга, неспирно викан от далечния глас на кръгозорите: Англия, Холандия, Скандинавия, Кипър, Арабия, Абисиния, Етиопия — камилар в пустинята, търговец на слонова кост, фабрикант на куршуми за Менелик...

Един хаос, в който се зараждат цели слънчеви системи: така, едва на 19 години, Артюр Рембо се отказва от поезията. Когато в 1891 г. той издъхва в една болница в Марсилия, възвърнал се от дълги странствания — никакъв шум не повдига тая смърт. Верленовите славословия за него в книгата „Poets Maudits“ („Прокълнати поети“, 1884 г.) му бяха създали само ограничена известност.

Своето пълно и истинско значение поезията на Артюр Рембо добива едва днес. Един хаос, от който се ражда звезда едва след половин век. Една гениалност, която едва днес добива своята правда.

Иронията на Виктор Хюго (1871): „един Шекспир-дете“, се превръща днес в истина: отричащ, разбиващ, презиращ всичко, Рембо изпревари развитието на литературата с половин век. Неговата поезия внася бунт във всяка симетрична красота, във всяка мелодична музика — за да включи в себе си законите на една нова красота и ритъма на една нова музика: красотата на контрастите и музиката на дисонансите: сложната хармония на свръхлогичния слух: това, което днес се нарича експресионизъм.

Двама поети от епохата на символизма сочат пътищата, в които едва днес тръгва поезията — не, цялото изкуство: „една художествена форма, възприемчива за всеки смисъл“: Рембо и Маларме.

И двамата бяха чужди и неразбрани за времето си. Техният идеал бе по-голям от времето. Тяхното слово, като всяко пророческо слово, отиваше отвъд времето.

Геният има един отличителен белег: че изпреварва времето си:
Артю̀р Рембо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.